

σει ὅτι δωροῦμεν, δανείζομεν ὡς τοκογλύφοι· ἐν συνόψει δέ, οὕτω φερόμενοι, σαγηνεύομεν τὴν εὐμένειαν τοῦ κόσμου διὰ τρόπον πανούργου καὶ λεπτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Εἶδες τὴν μνηστήν μου . . . Εἶναι ἀσχημοτάτη ἀλλὰ 200,000 στρογγυλά φραγκάκια! Προϊκα μιᾶ φορά! . . . Τὴν παίρνω μὲ κλειστά τὰ μάτια.

— Αἶ, φίλε μου, τὸ καλλίτερο ποῦ θὰ κάμῃς εἶναι νὰ μὴ τὰ ζεκανοίξῃς.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ κόσμος κατοικεῖται ὑπὸ ἔθνων, ὧν οἱ θεομοί, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ γλῶσσα διαφέρουσιν ἐπ' ἀπειρον· ἐπειδὴ ὅμως τὰ κινουῦντα αὐτοὺς πάθη εἶναι πανταχοῦ τὰ αὐτά, ἡ παγκόσμιος ἱστορία εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δρᾶμα παριστανόμενον εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ω Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν *Ἡμερησίων Νέων* Ἀρχιεπίσκοπος Φόρβες, οὗ ἡ φήμη εἶναι σήμερον παγκόσμιος, ἐπετέλεσε κατ' αὐτὰς νέον κατόρθωμα. Παρακολουθῶν τὸν ἐν τῇ νοτιᾷ Ἀφρικῇ ἀγγλικὸν στρατόν, μετὰ τὴν ἐν Οὐλουνδῇ νίκην κατὰ τῶν Ζουλοῦ, ἐπρότεινε νὰ κομίσῃ αὐτὸς τὴν εἶδησιν εἰς τὸν εἰς τὰ παράλια διατρίβοντα ἔτι στρατηγὸν Οὐολσελέην καὶ πράγματι, λαθὼν πληθὺν ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων, ἀνεχώρησεν, ὅψιας ἤδη οὔσης, μόνος διὰ χώρας ἀκατοικητοῦ καὶ δασώδους ἐνθα ἀνὰ πᾶν ἔθιμα ἐκινδύνευε ν' ἀπαντήσῃ στίφην ἐξηγηρωμένων ἐχθρῶν, καὶ διήνησεν, ἐν διαστήματι 94 ὥρων, 210 ἀγγλικά μίλια, ἀναπαυθεὶς ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ἐξ μόνον ὥρας καὶ ἀλλάξας ἐξάκις ἵππον. Ὡς ὁδὸς ἐχρησίμευον αὐτῷ τὰ ἔχνη, ἅτινα εἶχον καταλίπει αἱ ἄμαξαι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν διάβασίν των. Ἄλλ' ἡ ὀμίχλη ἦτον τοσοῦτον πυκνή, ὥστε ἅπαξ ὁ τολμηρὸς Ἀγγλος ἀνταποκριτὴς ἠναγκάσθη ν' ἀφιππεύσῃ καὶ ν' ἀναζητῇ τὰ ἔχνη διὰ τῆς χειρός· σημειωτέον δ' ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἀποπλάνησις θ' ἀπέβαινε πρόξενος βεβαίου θανάτου, διότι ἐγγὺς ὑπῆρχον βαθύτατα τέλματα. Ὅπως ἐκτιμήσῃ τις δεόντως τὴν καρτερίαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ Φόρβες, δεῖον ν' ἀναλογισθῇ ὅτι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶχε παραστῆ ἔφιππος εἰς τὴν μάχην τοῦ Οὐλουνδῆ καὶ ἦτον ἤδη κατάκοπος καὶ νῆστις καὶ ὅτι ἔφερεν εἰς τὸν πόδα μικρὸν τραῦμα ἐξ ἐσθεςμένης ἐχθροικῆς σφαίρας, ὅπερ καθ' ὁδὸν ἐφοροῦσθαι καὶ ἐπροξένει αὐτῷ πόνον. Οὐχ ἦττον κατώρθωσε ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν νίκην εἰς τὸν Οὐολσελέην δύο ὅλας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀγγελιαφόρου, ὃν ἐξέπεμψεν ὁ στρατηγὸς Χέλσμωρδ ἐξ Οὐλουνδῆ μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἄλλ' ἀφίχθεις εἰς Δούρ-

βαν ἐνόσησεν ἐκ πυρετοῦ καὶ κατεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν. Τὸ ἱππευτικὸν τοῦτο κατόρθωμα τοῦ Φόρβες δὲν εἶναι τὸ πρῶτον. Καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον, μετὰ τὴν μάχην τῆς Σίπκας αὐτὸς πρῶτος ἀφίχθη εἰς τὸ ἐν Γορνι-Στουδένι ῥωσικὸν στρατηγεῖον καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἐπιτυχῆ ἄμυναν τῶν Ῥώσων, ἀξιώθεις μάλιστα τῆς τιμῆς νὰ προσέλθῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ν' ἀφηγηθῇ αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν μάχην, σχεδιάσας ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς θέσεις τῶν διαφόρων σωματῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ τοσοῦτον ἐθαύμασε τότε τὴν εὐψυχίαν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρός, ὥστε ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Καὶ τὴν ἡτταν τῶν Ῥώσων πρὸ τῆς Πλέβνας πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ὁ Φόρβες, ἐπιστείλας εἰς τὰ *Ἡμερησία Νέα* δωδεκάσθηλον τηλεγράφημα. Ἄλλὰ καὶ πῶς ἀμοιβόνται τοιαῦται ὑπηρεσίαι ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ! Μετὰ τὸν ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον ἡ σύνταξις τῶν *Ἡμερησίων Νέων*, εὐγνωμονοῦσα, ἀπένευμε τῷ Φόρβες ἑκτακτον ἀμοιβὴν ἐκ 50,000 φράγκων, ἔτι δὲ πλείονα ἐκέρδησεν ἐκ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀλληλογραφῶν του εἰς ἴδιον σύγγραμμα καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἅτινα ἐποίησατο εἰς διαφόρους ἀγγλικὰς πόλεις. Οὐχ ἦττον ἐπωφελῆς ὕλικῶς τε καὶ ἠθικῶς θ' ἀποβῆ νῦν αὐτῷ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ζουλοῦ. Ἦδη βουλευτὴς τις ἐπρότεινε ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ κατ' ἐξαιρέσειν ἀγγλικὸν παράσημον.

ω Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν μικρᾷ τῆς Νορμανδίας κώμῃ ἀνωρύχθη ἐξ ἀγροῦ λίθος μέγας, φέρων ἐπιγραφὴν I. L. C. D. A. Ὁ νεαρὸς δήμαρχος ἀνήγγειλε τὸ εὑρημα πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ παρεκάλει τοὺς σοφοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ ποιήσωσιν ἐρεῦνας ἐπὶ τόπου, διότι ὁ βαρὺς λίθος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σταλῇ διὰ ταχυδρομείου. Πολλοὶ τῶν ἀρχαιολόγων ἔσπευσαν εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἀμέσως αἰγνώμα αὐτῶν ἐγένοντο δίχα· οἱ μὲν ἀνεγίνωσκον «Iunius Lucius Cajus Decimus Aedilis», οἱ δὲ ἀντι Cajus ἀνεγίνωσκον Caesar καὶ ἀντι Aedilis Africanus. Ἐτι μᾶλλον ἐδιχονόησαν ἐπιχειρήσαντες νὰ εὗρωσι τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἔνοιαν τῆς ἐπιγραφῆς· ἡ ἔρις κυζάνετο, οἱ ἀρχαιολόγοι ἀπεκάλουν ἀλλήλους imbecile, ἴσως δὲ καὶ θὰ συνεπλέκοντο, ἐὰν μὴ ἔλυε τὴν διαφορὰν γερόντιον κατὰ συγκυρίαν διαβαῖνον ἐκεῖθεν. «Τὸν λίθον τοῦτον, εἶπεν, ἔθικεν ὁ πρόπαππός μου ἐν τῷ ἀγρῷ του ὡς ὄριον, ἐν ᾧ ἦμην ἐγὼ βρέφος· δηλοῖ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ «ἐδῶ εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν ὄνων» Ici le chemin des ânes. Κατηφεῖς οἱ λόγιοι καὶ κατησχυρμμένοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

ω Εἰς τὰ ἐγγὺς τῆς Βιέννης τελεσθησόμενα κατ' αὐτὰς μεγάλα γυμνάσια τοῦ ἵππικοῦ, γρά-